

BASIN BÜLTENİ

Borusan Sanat Galerisi

AKDENİZ METAFORLARI III
"TOO BEAUTİFUL TO BE TRUE"
Gerçek olamayacak kadar güzel

14 Aralık 2000- 31 Ocak 2001

Borusan Sanat Galerisi'nin dizi sergilerinden AKDENİZ METAFORLARI'nın üçüncüsü 14 Aralık 2000- 31 Ocak 2001 tarihleri arasında gerçekleşiyor.

Akdeniz Metaforları dizisinin ilk sergisi Kahire, ikinci sergisi Beyrut sanat ortamından kesitler sunarak İstanbul izleyicisinin ilgisini İstanbul'un doğusuna yöneltmişti. Bu kez, geçmişten bugüne Akdeniz'in Doğusu ve Batısı arasında en önemli bağlantı limanı özelliğini yitirmemiş olan Venedik, yüzyıllık bienali dolayısıyla uluslararası çağdaş sanat ortamındaki belirleyici yeriyile ve günümüzdeki sanat üretiminden bir kesitle bu dizinin konusu olarak gündeme geliyor.

Dizinin küratörü Beral Madra sergilerin sanatçılara, söz konusu kentlerde sergi yapımcılarıyla ilişki kurularak ulaşılmış, sergilerin kurgusu ve düzeni bu işbirliğinin sonucunda gerçekleşmiştir. Bu kez, Venedik'te 10 yıllık etkinliği olan, özellikle Venedik Bienalleri'nde İrlanda'lı sanatçıları sergileyen bir galeri olarak öne çıkan **Nuova Icona** galerisinin sahibi ve yöneticisi **Vittorio Urbani** ile yapılan çalışma ve işbirliğinin sonucu Venedik'li sanatçılar **Paolo Ravalico Scerri**, **Giovanni Rizzoli**, **Maurizio Pellegrin** ve **Enzo Apruzzese**'nin katılımıyla "**too beautiful to be true**" (gerçek olamayacak kadar güzel) başlıklı bir sergi.

Sergide **Paolo Ravalico Scerri**'nin "**Harika**" (Marvellous) başlıklı bir videosu, **Giovanni Rizzoli**'nin desenleri, **Maurizio Pellegrin**'in bir yerleştirmesi, **Enzo Apruzzese**'nin terrakotta bir gövde metaforu yer alıyor.

Tarih boyunca ve günümüzde Akdeniz kültürünün odağı olmayı ve Rönesans geleneğine, binlerce yıllık mimarisine ve kültürüne plastik sanatlar, yazın, mimarlık, tasarım, moda köktenci yeniliklerle yanıt vermeyi başarabilmiş olan İtalya, 20.yy sanatına yüzyılın ilk yarısında Fütürizmi ve Giogio de Chirico'nun metafizik resmini, ikinci yarısında Lucio Fontana'yı, Arte Povera ve Trans-Avanguardia'yı kazandırdı. Bu üretimin temelindeki gelenek-modernizm-postmodernizm hesaplaşmasının ve yükselen/yıkılan ütopyaların sonuçları olan kavramlar, ilkeler, biçimler ve estetik özellikle bütün Akdeniz bölgesindeki sanat üretimini etkilemiştir.

Söz konusu sanatçıların son yıllarda ürettiği yapıtların içerdiği düşünce ve kavramlardan yola çıkan Vittorio Urbani, bu serginin "güzellik" üstüne kurgulanması konusunda şunları söylüyor:

"Zengin Protestan Kuzey'in egemenliğindeki Batı sanatının, değerlerini - Akdenizli ve Katolik İtalya'ya karşıt olarak - sert bir dünyevi bakış açısında temellendirdiğini söylemek yürekliliğini göstermeliyiz. Dünyayı farklılıkların zenginleştirdiğine, ilginç kıldığına ve özgürleştirdiğine inandığımız sürece, bunda bir yanlışlık yoktur. Güzelliğe tapmak zorunda değiliz, yalnızca özlediğimiz ama ulaşmakta zorluk çektiğimiz ve çabucak yitirdiğimiz dengeler olan iyilik ve hakikat için bir simge olarak kullanabiliriz. Güzellik bizim yeniden güvenmemiz gereken bir şeydir."